

НОРМАТИВНІ АСПЕКТИ ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК У ФІНАНСОВІЙ ЗВІТНОСТІ

Іваночко І.В., Фомін А.В.

здобувачі вищої освіти академічної групи Б 4/1

Миколаївський національний аграрний університет

Наявність помилки у бухгалтерському обліку та (або) фінансовій звітності передбачає обов'язкове її виправлення або, за неможливості останнього, врахування результатів впливу такої помилки на бухгалтерський та податковий облік підприємства, а також якість фінансової звітності. Отже, способи та законодавчо-нормативне підґрунтя виправлення помилок у фінансовій звітності є актуальним та важливим питанням.

Так, виправлення помилок регламентовано низкою національних нормативних актів: НП(С)БО 6 «Виправлення помилок і зміни у фінансових звітах»; Положенням «Про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку», Методичними рекомендаціями по застосуванню реєстрів бухгалтерського обліку [1,2,3]. Виправлення помилок, які є у

фінансовій звітності, є обов'язковим, оскільки виникає ймовірність нарахування штрафних санкцій, особливо за умови, якщо помилка призвела до заниження обсягу податку на прибуток. Зауважимо, що під час карантину за всіма помилками не нараховується пеня [4].

Виправлення помилки залежить від періоду її виявлення: до внесення даних у реєстри бухгалтерського обліку; після внесення даних у реєстри бухгалтерського обліку; після складання фінансової звітності, з них є ті, що впливають і не впливають на фінансовий результат.

Основними способами виправлення помилок є такі: коректурний (виправлення тексту (цифри) шляхом пропису правильного із зазначенням дати виправлення й позначки «правильно» та фіксації підпису особи, яка зробила виправлення); червоного сторно (формування бухгалтерської довідки з фіксацією помилки червоним чорнилом або із знаком «-» шляхом пропису необхідної суми (кореспонденції рахунків) та зазначенням причини помилки); додаткового (запису повторне відображення кореспонденції рахунків із зазначенням суми, якої не вистачає); коригування сальдо нерозподіленого прибутку (збитку) на початок звітного року; повторне складання нової фінансової звітності з усуненням помилок; розкриття інформації з виправлення помилок у примітках до фінансової звітності; коригування сальдо на початок року лише за відповідними статтями активу й пасиву; формування бухгалтерської довідки, яка містить пояснення щодо причини помилки.

Виправлення помилок за умови ведення автоматизованого обліку відбувається в процесі налаштування автоматизованої системи бухгалтерського обліку, зокрема під час збереження рівності валюти балансу; інвентаризації, що є способом виправлення помилок змістового характеру; взаєморозрахунків, що передбачає відповідність показників різних форм звітності та між контрагентами.

Усі досліджені нормативні документи не містять обмежень строку виправлення бухгалтерських помилок. Тому будь-якої давності помилку потрібно виправити в періоді її виявлення. За загальними правилами, передбаченими НП(С)БО 6 «Виправлення помилок і зміни у фінансових звітах», результат виправлення будь-якої помилки (як минулого періоду поточного року, так і минулих років) відображається у фінансовій звітності того періоду, у якому вона була виявлена. При цьому підприємства можуть подавати уточнену (виправлену) фінансову звітність за той період (або періоди), у якому було допущено помилку [1]. Така уточнена фінансова звітність подається за власною ініціативою, наприклад для потреб учасників товариства, або за необхідності. Така необхідність виникає, наприклад, у платників податку на прибуток, які подають уточнену фінансову звітність як додаток до уточнюючої декларації з податку на прибуток. У будь-якому разі разом із виправленою фінансовою звітністю потрібно подати доповнення в довільній формі, у якому пояснити суть помилки, її наслідки та спосіб виправлення.

Література:

1. Виправлення помилок і зміни у фінансових звітах : положення

(стандарт) бухгалтерського обліку 6, затверджене наказом Міністерства фінансів України N 137 від 28.05.99 про затвердження ПСБО №6 URL: <http://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 16.03.2021).

2. Про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку : положення, затверджене наказом Міністерства фінансів України від 24.05.1995 № 88 URL: <http://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 16.03.2021).

3. Методичні рекомендації по застосуванню регістрів бухгалтерського обліку : наказ Міністерства фінансів України від 29.12.2000 року N 356 URL: <http://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 16.03.2021).

4. Податковий кодекс України : закон України від 2 грудня 2010 року № 2755-VI URL: <http://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення: 16.03.2021).

Науковий керівник – Чебан Ю.Ю.

к. екон. наук, доцент,

Миколаївський національний аграрний університет,

м. Миколаїв